

Sygn. akt II K 99/14

Ds 2144/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Bogdan Udzik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Bartkowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 4.12.2014 r., 12.02.2015 r.,

16.04.2015 r., 16.06.2015 r., 3.09.2015 r. i 26.11.2015 r.

sprawy T. S.,

s. R. i H. z domu K.,

ur. (...) w P.,

PESEL (...),

oskarżonego o to, że:

I. 30 kwietnia 2010 r. w m. M., gm. J. jako osoba uprawniona wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 12.000 zł i wprowadzenie przez A. P. (1) w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków A. P. (1) w opisaney firmie, który przedłożył w tym celu poświadczone nieprawdę wspomniane zaświadczenia, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na dokonaną negatywną weryfikację złożonego wniosku,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. i w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

II. w dniu 20 kwietnia 2010 r. w m. M. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J. a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawarcie przez A. P. (1) umowy pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 12.000 zł i poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiągniętych

zarobków w opisanej firmie przedkładając w tym celu poświadczające nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywne rozpatrzenie złożonego wniosku,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

III. w dniu 16 lipca 2010 r. w O. W., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w doprowadzeniu (...) BANK SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 10.309,28 zł i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania i faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanej firmie, które to zaświadczenie wymieniony w tym celu przedłożył a co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianego kredytu, czym działał na szkodę wspomnianego kredytodawcy,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

IV. w dniu 19 listopada 2010 r. w O. W., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczyl nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez zawarcie umowy kredytu gotówkowego i wprowadzenie przez wymienionego w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanej firmie, który przedłożył w tym celu poświadczające nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

V. W dniu 25 lutego 2011 r. w O. W.. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczyl nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.810,00 zł poprzez zawarcie umowy kredytu gotówkowego i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanej firmie, który przedłożył w tym celu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach we wspomnianej firmie, a co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VI. W dniu 10 marca 2011 r. w P. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczyl nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia w Banku (...) Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.800 zł, poprzez zawarcie umowy kredytu konsumpcyjnego i wprowadzenie przez A. P. (1) w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanej firmie, który przedłożył w tym celu poświadczające nieprawdę

wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VII. W dniu 5 maja 2011 r. w P. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia w Banku (...) Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.800 zł, poprzez zawarcie umowy kredytu konsumpcyjnego i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków A. P. (1) w opisanym firmie, który przedłożył w tym celu poświadczające nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. 11 § 2 k.k.,

1. Oskarżonego T. S. uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w pkt I – VII części wstępnej wyroku;

2. Na podstawie § 19 oraz § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348, z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. C. Kancelaria Adwokacka w J. kwotę 840 zł powiększoną o należny podatek VAT w wysokości 193,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu.

3. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża w całości Skarb Państwa.

Sędzia (-)

UZASADNIENIE

T. S. został oskarżony o to, że:

I. 30 kwietnia 2010 r. w m. M., gm. J. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 12.000 zł i wprowadzenie przez A. P. (1) w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków A. P. (1) w opisanym firmie, który przedłożył w tym celu poświadczające nieprawdę wspomniane zaświadczenia, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na dokonaną negatywną weryfikację złożonego wniosku, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. i w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

II. w dniu 20 kwietnia 2010 r. w m. M. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J. a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawarcie przez A. P. (1) umowy pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 12.000 zł i poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków w opisanym firmie przedkładając w tym celu poświadczające nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało

istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywne rozpatrzenie złożonego wniosku, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

III. w dniu 16 lipca 2010 r. w O. W., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w doprowadzeniu (...) BANK SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 10.309,28 zł i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania i faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanym firmie, które to zaświadczenie wymieniony w tym celu przedłożył a co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianego kredytu, czym działał na szkodę wspomnianego kredytodawcy, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

IV. w dniu 19 listopada 2010 r. w O. W., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez zawarcie umowy kredytu gotówkowego i wprowadzenie przez wymienionego w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanym firmie, który przedłożył w tym celu poświadczone nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

V. w dniu 25 lutego 2011 r. w O. W.. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.810,00 zł poprzez zawarcie umowy kredytu gotówkowego i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanym firmie, który przedłożył w tym celu poświadczone nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach we wspomnianej firmie, a co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VI. w dniu 10 marca 2011 r. w P. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia w Banku (...) Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.800 zł, poprzez zawarcie umowy kredytu konsumpcyjnego i wprowadzenie przez A. P. (1) w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanym firmie, który przedłożył w tym celu poświadczone nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i w zb. z art. 297 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VII. w dniu 5 maja 2011 r. w P. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla A. P. (1) poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a mianowicie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1) w firmie Hotel Restauracja (...) w J., a tym samym pomógł A. P. (1) w usiłowaniu doprowadzenia w Banku (...) Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.800

zł, poprzez zawarcie umowy kredytu konsumpcyjnego i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy, co do zamiaru spłaty opisanego zobowiązania, oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków A. P. (1) w opisanej firmie, który przedłożył w tym celu poświadczające nieprawdę wspomniane zaświadczenie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wspomnianej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. 11 § 2 k.k.

Sąd ustalił, co następuje:

T. S., jest synem R. i H. zd. K., urodził się (...) w P., przebywa w Niemczech, adres do doręczeń: H. S., (...)-(...) P., (...), tel. kontaktowy (...), ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kucharzem, jest żonaty, na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku 11 i 18 lat, zatrudniony jest w L. (Niemcy) jako szef kuchni, uzyskuje dochód w wysokości około 1300 euro miesięcznie, obywatelstwo polskie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. S. k.

Oskarżony T. S. był karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 27.04.2007 r. w sprawie VI K 73/07 za czyn z art. 270 § 1 k.k. został skazany na karę grzywny (200 stawek po 10 zł), wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 9.09.2008 r. w sprawie VII K 818/08 za czyn z art. 116 ust. 1 ustawy z 4.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych został skazany na karę grzywny (60 stawek po 10 zł) oraz zobowiązany został do naprawienia szkody, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 7.07.2010 r. w sprawie II K 168/10 za czyn z art. 218 § 1 k.k. został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i zobowiązany został do naprawienia szkody, wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 14.09.2014 r. w sprawie II K 55/11 za czyny z art. 286 § 1 k.k. i z art. 294 § 1 k.k. został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, karę grzywny (200 stawek po 40 zł) oraz zobowiązany został do naprawienia szkody.

Dowód: informacja o osobie z K. (k.344-345)

Oskarżony T. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W wyjaśnieniach złożonych przed sądem potwierdził, że wystawił zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. P. (1), o których mowa w pkt I-VII aktu oskarżenia (w pkt. II chodzi o zaświadczenie z dnia 30.04.2010 r. – por. k.103 i k.44 a nie jak błędnie podano z dnia 20.04.2010 r.). Wyjaśnił, że prowadził działalność gospodarczą od 18.06.2004 r. do 1 listopada 2011 r. pod nazwą Hotel – Restauracja (...) w M., M., ul. (...). Do Niemiec wyjechał 18.11.2011 r. Podał, że A. P. (1) był zatrudniony przez niego od 1.02.2007 r. do 1.11.2011 r. oraz że był on zgłoszony do ubezpieczenia społecznego od 1.02.2007 r. P. początkowo pracował na ¼ etatu, potem na ½ etatu i później na cały etat. T. S. wyjaśnił, że w roku 2010 i w 2011 A. P. (1) był zatrudniony na cały etat w M. w firmie Hotel – Restauracja (...), miał umowę o pracę jako zaopatrzeniowiec – kierowca. T. S. potwierdził, że na okazanych mu zaświadczeniach o zatrudnieniu i wysokości dochodu wystawionych A. P. (1) - z dnia 25.02.2011 r. na druku (...)BANKu S.A. (k. 14), z dnia 5.05.2011 r. na druku (...) S.A. (k. 36), z dnia 10.03.2010 r. na druku (...) S.A. (k. 40) oraz z dnia 16.07.2010 r. na druku (...)BANKu S.A. (k.78) – są jego podpisy. Oskarżony wyjaśnił, że po przesłuchaniu go przez prokuratora w K. we wrześniu 2013 r. był w ZUS-ie w J., P. i w O. W.. i dowiedział się wtedy, że A. P. (1) został administracyjnie wyrejestrowany z ZUS-u. T. S. wskazał w swoich wyjaśnieniach, że w okresie zatrudnienia u niego na przełomie 2008/2009 roku przez 8 m-cy A. P. (1) chorował i korzystał z zasiłku chorobowego wypłacanego przez ZUS. A kiedy wrócił do zdrowia i skończył się mu zasiłek, to A. P. (1) wrócił do pracy. T. S. wyjaśnił również, że składał deklaracje w zakresie ubezpieczenia społecznego pracowników i siebie samego do listopada 2011 r. Jego zdaniem ZUS tego faktu nie jest w stanie potwierdzić, bo kiedy A. P. (1) został administracyjnie wyrejestrowany, to nie było jego konta. Nie wiadomo gdzie trafiały dokumenty. T. S. w swoich wyjaśnieniach wskazał, że nie dostał żadnego pisma z ZUS-u o wyrejestrowaniu A. P. (1). Słyszał tylko od P., że dostał jakieś pismo z ZUS-u ale nie wiedział o co w nim chodzi. T. S. wyjaśnił, że miał postępowanie karne za nieplacenie składek za pracowników i była to sprawa o sygnaturze II K 168/10 SR w Jarocinie. W tej sprawie pokrzywdzonym nie był A. P. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. S. k.309-310

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. S. gdyż znalazły one ocenie sądu częściowo potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach w postaci zeznań świadków T. D. i Ł. S.. Sąd uznał przy tym, że budzące wątpliwości wyjaśnienia oskarżonego dotyczące przyczyn braków w dokumentacji ZUS-u w odniesieniu do A. P. (2) i Ł. S. nie zostały podważone w świetle dowodów przeprowadzonych w sprawie.

Sąd ustalił, że T. K. (poprzednio D.) wydzierżawiała restaurację (...) w M. S. od 2004 i dopiero latem 2011 r. sprzedała ją komuś innemu.

Dowód: zeznania świadka T. K. k. 325, zeznania świadka A. P. (1) k. 339-340, zeznania świadka Ł. S. k. 340.

A. P. (1) był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) nie tylko w okresie od 1.02.2007 r. do 31.10.2009 r., co potwierdza Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. W.. na podstawie imiennych raportów rozliczeniowych złożonych przez płatnika (Hotel – Restauracja (...)), lecz również w okresie od 1.11.2009 r. do 24.08.2011 r.

Dowód: pismo (...) Oddział w O. W.. z dnia 13.01.2015 r. k. 320, wyjaśnienia oskarżonego T. S. i zeznania świadka A. P. (1) k. 339-340, zeznania świadka Ł. S. k. 340, umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 1.02.2007 r. k. 56, zmiana warunków umowy o pracę z dnia 1.08.2008 - k. 57, zmiana warunków umowy o pracę z dnia 1.08.2009 r. – k. 58, świadectwo pracy z dnia 24.08.2011 r. - k. 59.

Sąd ustalił, że w zaświadczeniu z dnia 10.03.2010 r. na druku (...) S.A. T. S. potwierdził, że A. P. (1) był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) T. S. na stanowisku kierowca zaopatrzeniowiec na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 1.02.2007 r. oraz że jego średnie wynagrodzenie miesięczne z ostatnich 3 miesięcy wynosiło netto 1.773,83 zł (k. 40). W zaświadczeniu z dnia 16.07.2010 r. na druku (...)BANKu S.A. T. S. potwierdził, że A. P. (1) był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) T. S. na stanowisku zaopatrzeniowiec na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 1.02.2007 r. oraz że jego przeciętne wynagrodzenie miesięczne z ostatnich 3 miesięcy wynosiło brutto 2.450 zł a netto 1.773,83 zł (k.78). W zaświadczeniu z dnia 19.11.2010 r. na druku (...)BANKu S.A. T. S. potwierdził, że A. P. (1) był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) T. S. na stanowisku zaopatrzeniowiec na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 1.02.2007 r. oraz że jego przeciętne wynagrodzenie miesięczne z ostatnich 3 miesięcy wynosiło netto 1.773,83 zł (k. 142). W zaświadczeniu z dnia 25.02.2011 r. na druku (...)BANKu S.A. T. S. potwierdził, że A. P. (1) był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) T. S. na stanowisku kierowca zaopatrzeniowiec na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 1.02.2007 r. oraz że jego przeciętne wynagrodzenie miesięczne z ostatnich 3/6 miesięcy wynosiło brutto 2.450 zł a netto 1.773,83 (k. 14). W zaświadczeniu z dnia 5.05.2011 r. na druku (...) S.A. T. S. potwierdził, że A. P. (1) był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) T. S. na stanowisku kierowca zaopatrzeniowiec na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 1.02.2007 r. oraz że jego średnie wynagrodzenie miesięczne z ostatnich 3 miesięcy wynosiło netto 1.773,83 zł (k. 36).

Sąd uznał, że nie ma podstaw dowodowych dla przyjęcia w ramach ustaleń faktycznych, że w czasie wystawiania opisanych wyżej zaświadczeń w roku 2010 i w roku 2011 A. P. (1) nie był zatrudniony w firmie Hotel – Restauracja (...) T. S. jako kierowca zaopatrzeniowiec. Okoliczność tą potwierdzają bowiem w swoich zeznaniach strony umowy o pracę czyli pracodawca T. S. i pracobiorca A. P. (1) oraz dodatkowo dokumenty w postaci umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 1.02.2007 r. - k. 56, pisemnej zmiany warunków umowy o pracę z dnia 1.08.2008 - k. 57, pisemnej zmiany warunków umowy o pracę z dnia 1.08.2009 r. – k. 58 i świadectwa pracy z dnia 24.08.2011 r. - k. 59.

Dokładność zaświadczeń wystawionych przez T. S. w odniesieniu do rzeczywistej wysokości wynagrodzenia A. P. (1) budzi wprawdzie wątpliwości (por. zeznania A. P. (1) k. 339-340), lecz postępowanie dowodowe nie dostarczyło w tym zakresie podstaw do dokonania precyzyjnych ustaleń – ostatnia pisemna zmiana warunków umowy o pracę z dnia 1.08.2009 r. dotycząca umowy o pracę zawartej w dniu 1.02.2007 r. ustalała bowiem płacę zasadniczą A. P. (1) w wysokości 1.960 zł miesięcznie – k. 58.

Sąd uznał, że zeznania świadków E. P. (k. 401) i W. W. (k. 401-402, k. 147-158, 163-166) w odniesieniu do zatrudnienia A. P. (1) przez T. S. są nieprecyzyjne i ogólnikowe. Nie pozwalają one na wykluczenie, że miało ono faktycznie miejsce poza latami 2007-2009 również w latach 2010-2011.

Sąd nie ustalił motywów poddania się karze przez A. P. (1) w sprawie VII K 1001/13 Sądu Rejonowego w Kaliszu. A. P. (1) stwierdził jedynie: „Miałem kilkanaście zarzutów i zgodziłem się na karę w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. Teraz odbywam tą karę” (por. k. 339). Wśród osiemnastu czynów, których popełnienie przypisane zostało A. P. (1) w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 14 listopada 2014 r. jest osiem czynów (por. pkt XII, XIII, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII części wstępnej tego wyroku) polegających na usiłowaniu przez niego doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem różnych banków ((...) Bank S.A., (...) Bank SA., (...) S.A. (...) Bank S.A.) poprzez zawarcie umowy pożyczki, kredytu lub kredytu ratalnego i wprowadzenie w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do zamiaru spłaty zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków, poprzez przedłożenie w tym celu poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w Hotelu Restauracji (...). Wyrok z dnia 14 listopada 2014 r. nie ma pisemnego uzasadnienia zaś wyjaśnienia A. P. (1) złożone na rozprawie w dniu 10.10.2014 r. w sprawie VII K 1001/13 Sądu Rejonowego w Kaliszu zawierają twierdzenia zbieżne z jego zeznaniami złożonymi na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2015 r. (k. 339-340), w szczególności że był zatrudniony u T. S., że po zwolnieniu otrzymał od niego świadectwo pracy oraz że uważał, że zaświadczenia o zatrudnieniu u niego były legalne.

Dowód: akta sprawy VII K 1001/13 Sądu Rejonowego w Kaliszu.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie V KK 112/12 (OSNKW 2012/11/119, Biul.SN 2012/11/17) nie stanowi poświadczanie nieprawdy w rozumieniu art. 271 § 1 k.k. sporządzenie umowy nawet nieodpowiadającej rzeczywistej treści istniejącego między stronami tej umowy stosunku prawnego. Wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków dotyczy stosunku prawnego zatrudnienia, który nie ma charakteru publicznoprawnego. Brak jest szczególnych uregulowań prawnych, które przypisywałyby wystawionemu przez pracodawcę zaświadczeniu o zatrudnieniu oraz wysokości wynagrodzenia szczególną cechę zaufania publicznego ze skutkami erga omnes. Wystawienie takiego dokumentu nie dokonuje się więc na podstawie szczególnych "uprawnień" porównywalnych z władztwem, jakie posiada funkcjonariusz publiczny. Z tego też powodu nie spełnia ono znamion czynu zabronionego z art. 271 § 1 k.k., a posługiwanie się stwierdzającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu i uzyskiwanym wynagrodzeniu nie stanowi przestępstwa z art. 273 k.k.

Ustalenia faktyczne dokonane w niniejszej sprawie nie pozwoliły na wykazanie, że zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wystawione przez T. S. na drukach dostarczonych przez A. P. (1) stwierdzały nieprawdę lub nie odpowiadały rzeczywistej treści istniejącego między stronami stosunku prawnego.

Zgodnie z art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Z kolei według art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

Art. 286 § 1 k.k. stanowi, że kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 297 § 1 k.k. stanowi natomiast, że kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – zob. postanowienie SN z 4 stycznia 2011 r., III KK 181/10 (OSNKW 2011, nr 3, poz. 27).

Z kolei w ujęciu art. 297 § 1 k.k. oszustwo jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym (por. wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSNKW 2000, nr 9–10, poz. 85). Sprawca musi bowiem wiedzieć, że przedkłada fałszywe lub poświadczające nieprawdę dokumenty, lub złożyć nierzetelne pisemne oświadczenie w celu uzyskania pożyczki bankowej, kredytu lub innego świadczenia, o których mowa w tym przepisie.

Do znamion usiłowania należą: zamiar popełnienia czynu zabronionego, zachowanie zmierzające bezpośrednio ku dokonaniu i brak dokonania. W ocenie sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i dokonane przez sąd ustalenia faktyczne nie pozwalają na przypisanie oskarżonemu zamiaru popełnienia czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. lub z art. 297 § 1 k.k.

Z tych przyczyn Sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 414 § 1 zd. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynów opisanych w pkt I – VII części wstępnej wyroku.

Na podstawie § 19 oraz § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348, z późn. zm.) sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. C. Kancelaria Adwokacka w J. kwotę 840 zł powiększoną o należny podatek VAT w wysokości 193,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu sąd obciążył w całości Skarb Państwa.

Sędzia (-)